

Prof. MUDr. JAROSLAV BOUČEK, CSc., MÁ OKRÚHLE JUBILEUM

Prof. MUDr. Jaroslav Bouček, CSc., bývalý prednosta Psychiatrickej kliniky LF PU v Olomouci, sa 23. 8. 2011 dožíva v plnej aktivite 70 rokov.

Prof. Bouček svojimi aktivitami rozprestrel sieť po celej strednej Európe, i keď najradšej sa pohyboval na Morave. Narodený v Olomouci, chodil do školy v Zlíne,

promoval na LF MU v Brne (1968), pracoval v Kroměříži, v Brne v liečebni a na klinike. Bol primárom psychiatrického oddelenia v Znojme, potom znovu na klinike v Brne, bol prednostom kliniky v Olomouci. Po odchode z kliniky pracoval nejaký čas v Šternberku, neskôr bol oberarztom v Centre psychosomatickej medicíny vo Freyungu v Bavorsku, ambulantným psychiatrom v Lienzi (Tirolsko). Doteraz pracuje ako konzultant psychosociálnej služby v Zwettl v Dolnom Rakúsku.

Po nástupe na Psychiatrickú kliniku v Brne v roku 1966 spoluzakladá (s prof. Bouchalom) jednu z prvých liniek dôvery v Československu a krátko nato prvé denné psychiatrické sanatórium v Česku. Pracovne asi najplodnejšie obdobie bolo v Znojme, kde v podstate kompletne vybudoval psychiatrické oddelenie, a neskôr v Olomouci, kde nastúpil na miesto prednostu v roku 1994. Postupne buduje kliniku orientovanú nielen biologicky (ako bola predchádzajúca orientácia), ale aj psychoterapeuticky a psychosociálne. Rozširuje kliniku na 90 lôžok so 4 oddeleniami, so 4 ambulanciami (dospelá, pedopsychiatrická a adolescentná, sexuologická a AT), s dennou klinikou orientovanou na psychózy a s psychosociálnym a rehabilitačným centrom (aj so saunou a bazénom). Tieto rozširujúce sa aktivity pomáha ekonomicky vykryť ním založené občianske združenie „Duševní zdraví“.

Ako sa vlastne vyvíjala jeho odborná aktivita? V roku 1968 1. atestácia z psychiatrie, v roku 1971 2. atestácia z psychiatrie, v roku 1982 obhajuje CSc. s prácou „První psychiatrická pomoc telefonem – její využití obyvatelstvem velkoměsta a její vliv na sebevražednou prevenci“, v roku 1992 habilituje s prácou „Krizová intervence a prevence sebevražedného jednání v telefonické psychiatrické pomoci“. Profesorom psychiatrie je od roku 1998 (LF PU Olomouc). Do odbornej aktivity patrí samozrejme aj pub-

likačná a prednášková činnosť – vyše 250 opusov, medzi nimi aj monografia Psychofarmaka v medicíne (spolu s doc. Pidrmanom, Praha: Grada; 2005), ale aj učebnice Obecná psychiatrie a Speciální psychiatrie. Do odbornej aktivity patrí aj členstvo v redakčných radách, stojí pri zrode nového časopisu Psychiatrie pro praxi (ako aj jej slovenského dvojčafa Psychiatria pre prax).

Do viacvrstvej organizačnej aktivity patria medzinárodné sympózia OST, ktoré zakladá s profesorom H. G. Zapotoczkym. Na sympóziách sa stretávali zástupcovia rakúskych kliník (Innsbruck, Graz), slovenských (Bratislava, Košice) a českých (Hradec Králové, Olomouc).

Prof. Bouček je aj zapáleným športovcom, bol predsedom tenisového klubu v Olomouci, bol členom realizačného tímu československého juniorského tenisového družstva v súťaži o Galeov pohár. V roku 2004 sa dokonca stáva majstrom sveta v štvorhre na tenisovom majstrovstve sveta lekárov. To už ani nestojí za veľkú zmienku, že roky privádza do zúfalstva svojimi víťazstvami oveľa mladších kolegov tenistov na turnajoch počas psychiatrických akcií (niektorí možno už aj uvažovali o suicídiu). Prof. Bouček sa aj v športe profesionalizoval odborne, lebo študoval na Fakulte telesnej výchovy a športu v Bratislave, získal trénerskú kvalifikáciu, a dokonca tam fungoval ako externý pedagóg.

Profesor Bouček je „impozantná a zemitá postava“ (Švestka, 2001, Psychiatrie pro praxi 2001; 4: 187–188), nie náhodou typologicky aj geneticky príbuzná inej renesančnej postave československej psychiatrie, prim. Zemkovi. Nespomenuli sme ešte iné aktivity, čo s tou robustnosťou súvisia, zaslúžilý manžel, mnohonásobný otec a budovateľ mnohých, nielen psychiatrických, ale aj rodinných sídel. Prof. Bouček je ohromný facilitátor sociálneho života, znalec a aj producent vysokokvalitného vína, ako aj spevák, divadelný herec (nezabudnuteľné úlohy v Jeseníku aj inde). Dvojspevy, trojspevy a viachlasné nočné chorály (len vzdialene pripomínajúce jeho spolurodáka Janáčka napr. Glagolskej mši) pre mnohých účastníkov ostali nezabudnuteľne v pamäti. Ja osobne sa vždy teším na stretnutia s pánom profesorom, vždy ma poučili aj relaxovali.

Milý a vzácny kolega, priateľ, kamarát Jarďa, dalo by sa ešte veľa popísať (a ešte viac zamlčať), ale stačilo. V mene priateľov, kolegov, psychiatrov, priaznivcov, členov redakčnej rady etc. Ti prajeme veľa zdravia, ktoré je nevyhnutné pre pokračovanie neutíchajúcej aktivity a ďalších gejzírov Tvojich nápadov.

Ad multos annos, vážený pán profesor, milý Jarďa!

Vlado Novotný